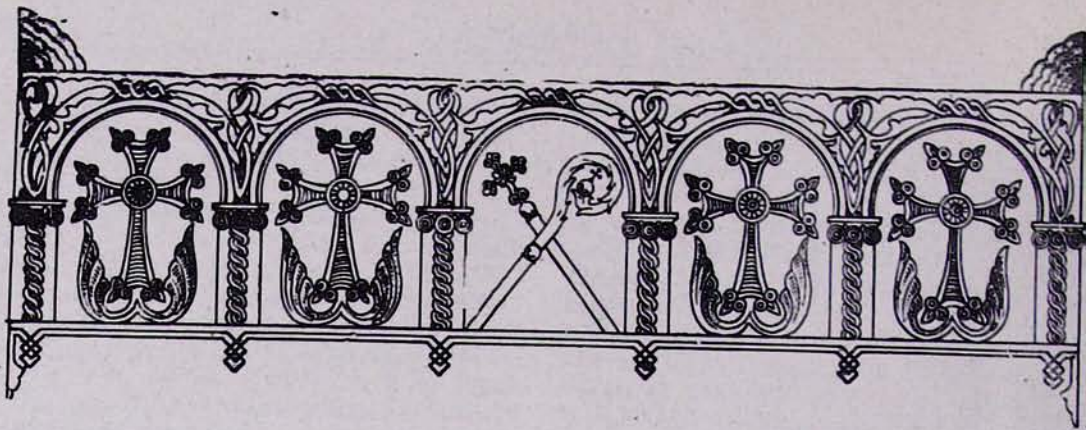

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ԶԵՌՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

Նոյեմբերի 13-ին, կիրակի օր, Մայր Տաճարում տեղի ունեցավ եպիսկոպոսական ձեռնադրություն:

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը եպիսկոպոս ձեռնադրեց Կ. Պոլսի Պատրիարքական Աթոռի Սկյուտարի Ս. Խաչ դպրեվանքի նախկին տեսուչ հոգ. Տ. Շահան ծ. վրդ. Սվաճյանին և դպրեվանքի նորընտիր տեսուչ հոգ. Տ. Խոսրով ծ. վրդ. էմիրզեյանին:

Նոյեմբերի 12-ին, շաբաթ օր, երեկոյան ժամերգությունից հետո, Մայր Տաճարում կատարվեց նորընծաների ճրտություն և ուխտադրություն՝ ըստ սահմանի Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ: Իջման Ս. Սեղանի առաջ Տ. Շահան և Տ. Խոսրով ծ. վարդապետները ուխտեցին՝ անխտոր և անսայթաք ընթանալ Հայաստանայց Առաքելական Եկեղեցու ուղղափառ դավանության ճանապարհով, «հաւատարիմ լինել Սրբոյ էջմիածնի միջև ցվախճան կենաց մերոց և կալ մնալ հլու հպատակութեամբ ի ներքոյ իշխանութեան և հրամանաց Սրբոյ Կաթողիկէ Մայր Աթոռոյ»:

Ուխտագրի ընթերցումից հետո, նորընծաները այն ստորագրեցին: Մայր Տաճարի լուսարարապետ գեր. Տ. Հայկազուն արքեպ. Աբրահամյանը վկայում է ուխտագրությանը: «Պահպանիչ»-ով ավարտվում է ուխտադրման արարողությունը:

Հաջորդ օրը, կիրակի, Վեհափառ Հայրապետը հանդիսավորապես, ամպհովանու տակ և եկեղեցական թափորով առաջնորդվում է Մայր Տաճար, ս. պատարագ մատուցելու և եպիսկոպոսական ձեռնադրություն

կատարելու: Ն. Ս. Օծուխյան ուղեկցում են եպիսկոպոսական զգեստավորման մեջ, որպես առընթերակա Տ. Հուսիկ և Տ. Վահան եպիսկոպոսները: Քահանայական պարզ զգեստավորման մեջ, նորընծաները նույնպես հետևում են թափորին:

Օրվա հանդիսության խարտավիլակ է լուսարարապետ Տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոսը:

Մ. Տաճարում, Ս. Ստեփանոսի սեղանի առաջ սկսվում է ձեռնադրության խորհուրդը: Ամենայն Հայոց Հայրապետի աղոթքով և օրհնութեամբ նորընծաներին շնորհվում են եպիսկոպոսական կոչման յոթ աստիճաններ: Այնուհետև ս. պատարագը շարունակվում է Ավագ Սեղանի վրա, մինչև ճաշու Գրքի ընթերցումը, որից հետո շարունակվում է ձեռնադրության կարգը:

Ձեռնադրիչ Վեհափառ Հայրապետը Ավագ Սեղանի առաջ նստած իր առաքելական Աթոռի վրա է, ընթերցում է ոգեշնչումով ձեռնադրության մեծ աղոթքը՝ «Դո՛ւ Տէ՛ր, այսօր վերածծր անօրինութեամբ քո ի քահանայապետական շնորհ, տո՛ւր սոցա նմանիլ Քեզ՝ ճշմարիտ Հովուիդ, դնել զանձինս իւրեանց ի վերայ ոշխարաց, առաջնորդ լինել կուրաց, լոյս խաւարելոց, խրատիչ անզգամաց, լուսատու տիեզերաց...»:

Ապա նորընծաները ծնկաչոք, դեմքներն դարձրած դեպի հավատացյալները, հրաժարվում են աշխարհի ունայնություններից, մինչ Մայր Տաճարի կամարների տակ հնչում է կոչման խորհմաստ ու վեհ շարականը՝ «Աստուածային և երկնաւոր սնունդ, որ միշտ

Չեռնադրության պահը

լնու զպէտս սպասաւորութեան Առաքելական եկեղեցւոյ, կոչէ զՇահան և զնոսրով վարդապետս ի քահանայութենէ յեպիսկոպոսութիւն»:

Օրհնեբրգութունը կրկնվում է երեք անգամ, որից հետո Վեհափառ Հայրապետը կատարում է ձեռնադրության և օծման կարգը:

Ապա համապատասխան աղոթքներով նորոժ եպիսկոպոսներին տրվում են եպիսկոպոսական զավազան և մատանի:

Ընթերցվում է վերջին Ավետարանը, որից հետո Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով ավարտվում է ձեռնադրության խորհուրդը:

Վեհափառ Հայրապետը համբուրում է ճակատը հայ եկեղեցու նորապսակ իշխաններին և տալիս հայրապետական իր ներշնչված պատգամն ու հորդորները:

«Փա՛ռք քեզ, Տէր Աստուած մեր, փա՛ռք քեզ, յաղագս յամենայնի, Տէ՛ր, փառք քեզ»:

«Այսօր Մենք առավել ևս հոգեւոր պարտականութիւններ ունենք փառք տալու Աստծուն, հայոց Աստծուն, որ մեզ պարգևեց այս փառավոր, այս սքանչելի պահը: Այս տաճարի նվիրական կամաների տակ, ս. պատարագի

այս սրբազան պահին, Մենք, որպէս Հայրապետը Հայոց, Աստծու օգնականությամբ և Սուրբ Հոգու շնորհաբաշխությամբ հայ եկեղեցու համար երկու նոր սպասավորներ ձեռնադրեցին, Տ. Շահան և Տ. Խոսրով Ժ. վարդապետներին, որոնք կոչվեցին եպիսկոպոսական բարձր աստիճանին: Մենք հավատում ենք, որ այսօր Մեր ձեռնադրությամբ, սրբալույս մեռոնի օծմամբ, Մեր և ձեր աղոթքներով Աստուծոյ Սուրբ Հոգին իջավ մի անգամ ևս առատ շնորհներով զարդարեց նորապսակ եպիսկոպոսների միտք ու հոգին:

Այս սուրբ սեղանների առաջ, նման առիթներով, հայոց հայրապետները, հազար վեց հարյուր տարիներ շարունակ Ս. Գրիգոր Լուսավորչի օրերից սկսած, աստվածային շնորհներ են հայցել մեր եկեղեցու և նրա ծառայության նվիրված հոգիների համար: Այդ աստվածատուր շնորհների մասին է վկայում մեր եկեղեցու ողջ պատմությունը: Այդ շնորհների և այդ լույսին մեջ հոգեպետական ծառայելու և հգորացել են մեր սուրբ հայրապետներն ու վարդապետները և այդ լույսով հիշատակության արժանի գործեր են

Օծում Ս. Շահան եպիսկոպոսի

կատարել հայ ժողովրդի հոգևոր, մշակութային և ազգային կյանքում: Ունեցել ենք մեծ հայրապետներ, որոնք եկեղեցաշեն և հայրենանվեր անմոռաց գործեր են կատարել: Երկնքի բարձունքներից իջած ոգեկան գործքներ, իմանալի լույսը նրանք տեսել և ընդունել են այս տաճարի կամարների տակ, և նրանով փառավորել են իրենց կյանքն ու մեր ժողովուրդի պատմությունը:

Այսօր էլ շարունակվում է մեր ազգի ու եկեղեցու հոգևոր պատմությունը: Աստված այսօր էլ իր լույս շնորհները առաքում է և բաշխում մեզ բոլորիս, և մանավանդ արժանավորներին, որոնք իբրև ընտիր անոթներ գիտեն պատրաստ լինել այդ շնորհները ընդունելու:

Սույն ձեռնադրության նվիրական պահին Մենք ջերմապես աղոթեցինք, որ Տերը իր լույս շնորհները քառասպես բաշխե Ս. Շահան և Ս. Խոսրով վարդապետների հոգիներին, որպեսզի նրանք ոգեպես վերածնած ու

պայծառակերպված հետ այսու ամբողջապես և մինչև իրենց երկրային կյանքի վախճանը նվիրվեն Աստուծո և իրենց հոտին ծառայելու սուրբ առաքելության: Ս. Շահան և Ս. Խոսրով ծ. վարդապետները եկել են Ս. Էջմիածին միջնորդությամբ Կ. Պոլսի հայոց պատրիարք ամենապատիվ Ս. Շնորհիս սրբազան արքեպիսկոպոսի, ինչպես նաև բարի վկայությամբ Ստամբուլի կրոնական ժողովին և Թուրքիա ապրող հայոց հազար հայ հավատացյալներին:

Կ. Պոլսի պատրիարքական պատմական Աթոռը հայ եկեղեցու նվիրապետության կարևոր կենտրոններից մեկն է, որն իր բարեգաղ շուրջ երեսուն եկեղեցիներով, հավատավոր և նվիրյալ հոգևորականությամբ, գովելի նախանձախնդրությամբ կատարում է Թուրքիայում ապրող Մեր հավատացյալ զավակների հոգևոր առաջնորդության գործը:

Ահա Ս. Շահան նորապսակ եպիսկոպոսը ստամբուլահայ մեր ժողովրդի հարազատ զավակն է, նրա ծոցից դուրս եկած, բազում տարիներ ծառայած այնտեղ որպես ֆարզիշ և Սկյուտարի Ս. Խաչ դպրեվանքի տեսուչ:

Նույնպիսի ծառայությամբ է ներկայումս նաև Ս. Խոսրով նորապսակ եպիսկոպոսը, ինքն էլ ստամբուլահայ ժողովրդի հարազատ զավակ, որ իր ետին ունի ֆարզչական տարիների արդյունավոր գործունեություն, և այժմ տեսուչն է դպրեվանքի:

Երկուսն էլ երիտասարդ, բարեպաշտ, իրենց կոչման և առաքելության բարձրության վրա կանգնած, շնորհներով օծված հոգևորականներ են, որոնք պատասխանատու հոգեվոր, ֆարզչական և կրթական ծառայության են կոչվում՝ ստամբուլահայության ծոցին մեջ:

Աղոթենք և հայցենք Աստծու օգնականությունը նրանց վրա, որպեսզի նվիրումով, պայծառությամբ և ներշնչումով կատարեն իրենց պարտականությունը Կ. Պոլսի հայոց պատրիարքական Աթոռի մեջ, իրենց ժողովրդի մխիթարության համար, ամենապատիվ Շնորհիս պատրիարքի հովանու և իշխանության ներքև:

Մենք միշտ պիտի աղոթենք, սիրելի սրբազաններ, հարազատ զավակներ Մայր Աթոնիս, ձեր աստվածասեր ու ժողովրդասեր գործող հաջողության համար:

Այս սուրբ պահը դուրս էլ մի մոռանալ: Ձեր հոգու բոլոր քելերով կապված մնացե՛ք Լուսավորչի անմար կանթեղին, Ս. Էջմիածնին և Ամենայն Հայոց Հայրապետական Աթոռին սիրով, նվիրումով և հավատարմությամբ:

Աղոթեցե՛ք և գործեցե՛ք նախ Աստծու փառքին համար, ապա Հայաստանյայց Առաքե-

լական եկեղեցու և ձեր ժողովրդին համար:

Թող Աստված հարցն մերոց հավետ օգնական մեզ ձեզ և գորավիզ: Տարեք Ձեզի հետ Մեր սերը, Մեր զնաճատանքը և Մեր օրհնությունը»:

Վեհափառի հուզիչ խոսքից հետո շատունակվում է ս. պատարագը:

Հավարտ ս. պատարագի Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է Վեհարան, ուր ժամը 3-ին նորոժ Տ. Շահան և Տ. Խոսրով եպիսկոպոսների պատվին տրվում է ճաշկերույթ:

Ընդունելության ներկա են Մ. Աթոռի միաբանությունը, Գեր. Հոգ. Խորհրդի և վերըստուգիչ հանձնաժողովի անդամները, Մայրավանքի միաբանությունը և հյուրեր:

Հյուրերի թվում է նաև հանրածանոթ արվեստագետ-քյամանչահար Ռուբենը, որը ղեկավարվող բարբար գտնվում էր Մայր Հայրենիքում:

Ճաշկերույթի ժամանակ նորապսակ սրբազաններին առաջինը շնորհավորելով Վեհափառ Հայրապետը՝ իր խորունկ ուրախությունն ու գոհունակությունը հայտնեց, շեշտելով, որ այսօրվա շնորհաբաշխության մ. Պոլսի պատրիարքական Աթոռը օժտվում է երկու խոստումնալից երիտասարդ եպիսկոպոսներով, որոնց կարիքն ուներ այդ Աթոռը երկար ժամանակներից, մի հանգամանք, որը հոգևոր մխիթարության առիթ է Մ. Աթոռի, հայ եկեղեցու համար ընդհանրապես, և ի մասնավոր՝ Ստամբուլի հայ ժողովրդի համար: Ն. Ս. Օծությունը ջերմագին բարեմաղթություններ արեց միաժամանակ Կ. Պոլսի պատրիարքական Աթոռի պայծառության, անասանության, ամենապատիվ Տ. Շնորհք պատրիարքի գործոց հաջողության, առողջության և Թուրքիայում ապրող իր հոգևոր զավակների բարօրության և համայն աշխարհի խաղաղության համար:

Նորապսակ սրբազաններին շնորհավորելին նաև գեր. Տ. Հայկազուն արքեպ. Աբրահամյանը՝ հանուն Մայր Աթոռի միաբանության և Գեր. Հոգ. Խորհրդի, Հոգևոր ձեմարանի տեսուչ հոգ. Տ. Ներսես Ժ. վրդ. Պողապալյանը՝ հանուն ձեմարանի, և Ա. Հատիտյանը՝ հանուն «Էջմիածին» ամսագրի խմբագրության:

Հոգ. Տ. Արսեն վրդ. Բերբերյանը ապրումով երգեց «Ի կոյս գերեզմանէն» զմայլելի մեղեդին:

Օծում Տ. Խոսրով եպիսկոպոսի

Քյամանչահար Ռուբենը, ի պատիվ օրվա հանդիսության, իրեն հատուկ արվեստով, մի բանի գործեր նվագեց Սայաթ-Նովայից և այլ հեղինակներից:

Վերջում, Վեհափառ Հայրապետին ուղղվալ որդիական երախտագիտության և շնորհակալության սրտագին խոսքեր արտասանեցին նորապսակ եպիսկոպոսները՝ Տ. Շահան և Տ. Խոսրով սրբազանները, մի անգամ ևս ուխտելով իրենց ապագա հոգևոր աշխատանքով ու նվիրումով արդարացնել Վեհափառ Հայրապետի բարձր գնահատությունը, Կ. Պոլսի սրբազան պատրիարք հոր ու ստամբուլահայ ժողովրդի սպասումներն ու ջերմ համակրանքը:

Ընդունելությունը վերջացավ խմբովին երգված Տերունական հղթթրով և Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով:

